

Cauza C-430/10

Hristo Gaydarov

împotriva

**Director na Glavna direktsia „Ohranitelna politsia” pri
Ministerstvo na vatreshnite raboti**

(cerere de pronunțare a unei hotărâri
preliminare formulată de Administrativen sad Sofia-grad)

„Libera circulație a unui cetățean al Uniunii — Directiva 2004/38/CE — Interdicția de a părăsi teritoriul național ca urmare a unei condamnări penale într-un alt stat — Trafic de substanțe stupefiante — Măsură care poate fi justificată de motive de ordine publică”

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 noiembrie 2011 I - 11639

Sumarul hotărârii

1. *Cetățenia Uniunii Europene — Dreptul la libera circulație și la libera ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38 — Dreptul de ieșire și de intrare — Domeniu de aplicare*
[art. 21 TFUE; Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 4 alin (1)]
2. *Cetățenia Uniunii Europene — Dreptul la libera circulație și la libera ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38 — Limitarea dreptului de intrare și de ședere pentru motive de ordine publică sau de siguranță publică*
(art. 21 TFUE ; Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 27)

1. Statutul de cetățean al Uniunii conferă unui resortisant european, inclusiv față de statul membru de origine, drepturi aferente unui astfel de statut și în special dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, astfel cum a fost conferit prin articolul 21 TFUE. Dreptul la liberă circulație include atât dreptul cetățenilor Uniunii Europene de a intra într-un alt stat membru decât cel de origine, cât și dreptul de a-l părăsi. Astfel, libertățile fundamentale garantate de acest tratat ar fi golite de substanță dacă statul membru de origine ar putea, fără o justificare valabilă, să interzică propriilor resortisanți să părăsească teritoriul statului în cauză pentru a intra pe teritoriul unui alt stat membru.
2. Articolul 21 TFUE și articolul 27 din Directiva 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora nu se opun unei reglementări naționale care permite restrângerea dreptului unui resortisant al unui stat membru de a se deplasa pe teritoriul unui alt stat membru, în special pentru motivul că a fost condamnat penal în alt stat pentru trafic de substanțe stupefiante, cu condiția ca, în primul rând, conduita acestui resortisant să reprezinte o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății, în al doilea rând, ca măsura restrictivă avută în vedere să fie aptă să garanteze realizarea obiectivului pe care îl urmărește și să nu depășească cadrul a ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia și, în al treilea rând, ca această măsură să poată face obiectul unui control jurisdicțional efectiv care să permită verificarea legalității sale, în fapt și în drept, în raport cu cerințele dreptului Uniunii.

Având în vedere că articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2004/38 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora prevede în mod expres că toți cetățenii Uniunii care dețin cărți de identitate valabile sau pașapoarte valabile au dreptul de a părăsi teritoriul unui stat membru pentru a se deplasa în alt stat membru, situația unei persoane căreia i se interzice ieșirea dintr-un stat a cărui cetățenie o are face parte din domeniul de aplicare al directivei menționate.

(a se vedea punctele 24-27)

(a se vedea punctul 42 și dispozitivul)